

Les "seccions de la bona premsa,, entre 'ls Terciaris

(Continuació)

II.—Medis d'afavorir la bona premsa

No hi ha ningú que negui la importància de la premsa y la necessitat de que la catòlica sigui més eficaç y estigui més extesa de lo que està, pero son ben poch els que trevalen pera realisarho. Tothom es bó pera ponderar el mal que produheixen els diaris lliberals y pera criticar els defectes dels periòdichs catòlichs, pero son ben contats els que saben combatrer als primers y ajudar als segons ab el seu concurs y protecció. Una de les causes de que les obres d'acció social catòlica siguin, moltes vegades, migrades y fins estérils, es la disconformitat que hi ha entre la creencia y la pràctica; estém persuadits de la bondat de

una cosa, y no obstant, no posém els medis pera realisarla. S' alaban les bones iniciatives, tothom diu qu' es qüestió de fer, de trevallar, pero quan arriba l' hora d' ajudar ab diners o bè ab l' activitat personal y demostrar que 'l nostre amor al Catolicisme no es purament platonich, llavors se veu que entre la teoria y la práctica s'hi posa moltes vegades un abím.

Per lo tant, es precís agermanarles abdues, y en aquet cas particular de tanta transcendencia, molt més encara.

* * *

Lo que dona vida a n' els periodichs, son les *suscripcions*; es clar qu' una publicació s' escriu pera esser llegida, pero s' ha de pensar qu' aquesta no 's manté dels seus llegidors, sino dels seus subscriptors. Per lo tant, lo primer que s' ha de fer es suscriurers a les publicacions católiques, encara que 's tingui comoditat de llegirles per altres medis. Y després, restar suscripcions a n' els diaris irreligiosos, valentnos de les nostres influencies, de les nostres amistats, de tots els medis que 'ns sugereixi la nostra bona voluntat.

Y aquí hi ha un camp vastíssim d' acció per la dona, sobre tot per la mare, dins la seva mateixa llar. Sí, terciaries, que no entri may en les vostres cases el diari irreligiós; pot ser vigiléu a n' els vostres fills pera que no vagin ab males companyies y no teniu reparo en consentir que llegeixin aquesta premsa impía o indiferent que va envenenant poch a poch llurs creencies.

«Guarduevos de rebre als enemichs de Jesucrist en vostres cases», escribía l' Apóstol. Y un dels enemichs declarats de Jesús, es la mala premsa. «Pera no deixarla entrar, diu a les senyores un gran propagandista, a vosaltres toca desplegar totes les delicades manifestacions de vostra sollicitut. Cada una entre 'ls seus sabrá com exercitar millor els seus drets de dòna y de mare. Y quan una dòna, que ademés es mare, posa tot el seu empenyo en salvar als seus; ho fa sempre bè, y ho consegueix».

Una de les coses que més contribuheixen a mantenir els periódichs, son els *anuncis*. Cal, per lo tant, no solsament enviar y procurar que 'ls demés enviin els anuncis y esqueles als periódichs católichs, sino també impedir que 's posin

anuncis a n' els diaris dolents, valentse cada hù dels medis que están al seu alcans.

Per tot arréu se veu l'activíssima propaganda que fan de llurs publicacions els anticlericals. ¿Per qué nosaltres que portém fins infinitament més nobles, no hem de procurar *propagar* y difundir la bona prempsa ab més activitat y entusiasme? No hi ha ningú que no tingui sovint mil ocasions de ferho: en les visites, en les nostres relacions socials, deixant a n' els demés els periódichs ja llegits, costejant alguna subscripció a una Escola dominical o Centre obrer, repartint revistes al mateix temps que 's fa la visita als pobres o als malalts, etc. Pensém que 'l bon periódich es un missioner, per lo tant, enviemo a tot arréu, pera que per tot prediqui el regne de la veritat, el regne de Deu y infiltiri en nostra societat l'esperit del Cristianisme que tant l' hi manca.

Antigament se deixaven grans llegats y herencies pera el sosteniment d' Universitats. Havent l'Estat monopolisat l' ensenyansa superior, els católichs contribuheixen ab llurs *donatius* al sosteniment d' innumbrables obrers de beneficencia; donchs bè, ¿per qué no s' ha de fer lo mateix ab la prempsa católica? Deya Píus X, siguent encara Patriarca de Venecia: «si tingués de donar la meva creu pastoral, els meus ornaments d' iglesia, y tots els meus mobles, pera sostenir *La Difesa*, (diari católich veneciá), ho faria gustosíssim».

Hi ha també un altre medi d' ajudar al periódich católich, y es prestarse á *fer de corresponsal*, comunicant les noticies relligioses, agrícoles, industrials, de trevalls públichs, etc., més importants de la propia localitat, ab la concisió y imparcialitat que requereixen els trevalls d' aquesta classe, entenentse avans, (com es natural), ab el Director de la publicació en lo que 's refereix a les condicions de ferho.

Per últim, n' hi ha un qu' es el més efíacs de tots y el que tothom pot y deu emplear: es *l' oració*. Recordeuvos sovint, cada dia, en les vostres oracions y sobre tot en la Sagrada Comunió, de la bona prempsa. ¡Quí sab si l' éxit d' una publicació, depén de l' oració humil y confiada d' una ánima per molts desconeguda!

FR. J. D' ALVERNA.

(Seguirá.)

PATRÓ DEL MES

Sant Fèlix de Cantalici, O. M. Cap.

(18 DE MAIG)

Sant Fèlix nasqué l'any 1513 a Cantalici, de pares pobres en bens materials, pero rics en virtuts cristianes. Després d'alguns anys de jornalero, durant els quals va donar ja repetides proves de la seva bondat y caritat extraordinaria, desitjós de consagrar-se enterament a Jesucrist en una vida perfecta, ingressà en l'Ordre dels Caputxins. Tres anys després de la seva professió va ser nomenat llimosner del Convent de Roma, qual càrrech va desempenyar per espay de 40 anys, donant a tothom exemple d'una mortificació, humilitat y senzillesa veraderament seráfica. La seva extraordinaria virtut se transparentava de tal modo en el seu tracte, qu'esdevingué l'home més popular de Roma. Tenia una especialíssima devoció a la Verge Santíssima y aprofitava totes les ocasions pera cantar les seves alabances. L'Infant Jesús que possehia enterament el seu cor angelical, se li presentà varies vegades descansant en els seus brassos. A tots els nens que'l seguien quan passava pèls carrers, feya repetir el Sant Nom de Jesús y aquelles paraules que li eren tant familiars: *Deo gratias*. Per fi, ple de mèrits y rodejat de la més gran veneració, morí el dia 18 de Maig de l'any 1587, a l'edat de 74 anys.

Virtut del mes.—El fervor en el servey de Deu.

«Recitar les nostres oracions y particularment l'ofici (o 'ls *Parentos-tres*) ab respecte, confiansa, fervor, humilitat y fer totes les coses a major gloria de Deu».

Práctica.—Celebrar devotament el més de Maria y pregar per la difusió y eficacia de la bona prempsa.

FLORETES SERÁFIQUES

Maria excusa les faltes dels homes a fi de lliurarlos de la mort; Jesús els perdona a fi de retornarlos la vida.—*St. Bernardí de Sena*.

Indulgencia plenaria.—La poden guanyar els Germans, durant el present mes visitant l'Esglesia en que está establerta la O. T. en els dies següents:

Dia 5; Ascensió del Senyor. —11; B. Benet d'Urbino, cf.—13; Sant Pere Regalat, cf.—15; Pentecostés (Ab Gn.).—17; St. Pasqual Baylón, cf.—18; St. Fèlix de Cantalici, cf.—19; St. Ivo, cf., terciari.—20; Sant Bernardí de Sena, cf.—22; B. Humiliana vda., terciaria.—23; B. Crispi de Viterbo, cf.—30; St. Ferrán, rey, terciari.—31; B. Fèlix de Nicosia, cf.

Costums Cristianes

¡Qué belles costums, en temps no llunyans, donaven vida a nostre poble!

Noblement y ab fermesa de voluntat digue d'imitarse sabien practicar sos devers d' homes y de cristians; llavors eren grans y nobles perque vivien la vida noble y gran del Cristianisme que informava nostra vida.

Una, d'entre les moltes pràctiques de pietat cristiana, que practicaven nostres avant passats, ab fe fundament sentida y ab senzillés que contrasta notablement ab nostra reserva y desconfiansa, era resar el sant Rosari ab tota la familia.

Tenien per costúm en l'estiu, deixats els quefers que havien gastat durant el dia ses forces, reunir-se al portal de casa ab els vehins més propers, per enlairar a Deu ses pregaries y donarli gracies de les rebudes durant el dia y demanarli forces per els dies esdevenidors.

Després de parlar de lo que sempre hi ha per dir entre families ben avingudes, com entre cors generosos y ànimes expansives, se comensava el sant Rosari que resaven tots vells y joves.

La impressió que va produhir en mí aquest acte, el conservo inesborrable y 'l recordo com si fos ahir.

No fa gaires anys; era l'estiu; el sol havia deixat de reflexar demunt el poble, guardador de tan cristiana costúm, sos raigs de llum caldejant; en la volta del cel comensaven a sortir tremoloses les estrelles, mentres l'oratje fresch y suau del capvespre amorosia ab son gronxar l'ambient quasi asfixiador per la calor del dia.

Caminava, entretingut en somnis de joventut, quan un murmureix d'oració va entrar en la meva ànima somniadora. ¡Quina melodia més sublim! ¡quín acte més gran y digne d'un poble conscient de sa grandesa y de sos destíns!

Pare nostre que estáu en lo cel, sia santificat lo vostre sant nom, escoltava molt aprop meu, y el meu pensament apar que fos portat a regions de serenor infinita; vinga a nosaltres lo vostre sant regne, sentia més amunt; sí, repetia, que vinga el vostre regne, el regne de Deu, de la caritat, de la justicia, del amor; més enllá pronunciaven resignadament, fasses vostra voluntat aixis en la terra com se fa en lo cel; la nostra voluntat en consonancia ab la divina, ¿quán es més gran l'home sino quan la seva voluntat está fonamentada en la de Deu, divina y omnipotent?...

Y aixís entrellassada ab aquesta oració que va ensenyarnos nostre Diví Mestre, hi anava la que l' Angel y l' Iglesia nostra Mare, van dirigir a Maria: *Deu vos salve Maria plena de gracia.... Santa Maria Mare de Deu pregáu per nosaltres pecadors.....* ¡quin acte més senzill y més grandíós a la vegada!

¿Per qué no hem de conservar aquesta costúm en nostres llars, nosaltres, descendents d' aquell poble que no se avergonyía, ans se enorgullía d' escriurer en els fulls de sa historia «*Nos-tra Dona Santa Maria*», com portava aquest nom fonament gravat en la seva ánima altiva y noble, més encare que en el puny de sa espasa y que en la proa de ses naus conqueridores?

Si en nostres llars convivissin ab nosaltres Jesús, María y Joseph, l' amor, la puresa y el treball, no cerqueriem fora d' elles la felicitat perque sospira nostre cor, y el nostre poble tornaría a esser gran y noble, com noble y gran era quan la vida cristiana informava nostres costums.

SMEL.

CRÓNICA

La campanya contra les escoles laiques.—Com reguera de pólvora s' ha anat extenent per Catalunya y fora d' ella l' entusiasme entre 'ls catòlics pera protestar y realisar l' esperit del poble contra els perversos plans dels que voldrien pujar, per medi d' una ensenyansa sense creencies, una generació descreguda y fins atea. FULLA SERÁFICA, a pesar de la seva insignificancia, ha sigut invitada a sumar la seva adhesió a la de la premsa catòlica als grans mitjns com els de Tarrasa, Vilanova y Geltrú, Tarragona, Manresa, Córdoba, Sevilla y altres importants poblacions, y no ha deixat d' adherirshi creguent que aixís interpretava els desitjos dels seus nombrosos llegidors.

La protesta dels escolars.—Ha sigut oportuníssima la idea de escampar per tot arréu la protesta dels escolars de 1.ª y 2.ª ensenyansa contra les escoles laiques. Sentim molt no poguer insertar el text que ens ha sigut enviat y que sols deixém de reproduhir per falta material d' espay.

V. O. T. de Mataró.—De verdader aconteixement pot judicarse els exercicis espirituals que la V. O. T. establerta en la parroquial iglesia de Santa Maria de Mataró, tingué la setmana prop passada. La extraordinaria concurrencia de fidels en tots els actes, superá les més falagueres esperances dels Directores y de la Junta.

Gracies a la autoritat, o millor dit, la paternitat ab que pot presentarse el Rvnt. P. Martí de Sant Martí, Visitador de la V. O. T. en tota

la Costa de Llevant, y la paraula commovedora y correctament habi-llada del P. Pio d' Igualada a quins foren encomenats els sermons y plá-tiques dels Sants Exercicis, la assistencia cada dia aná en augment y fo-ren numeroses les confessions y crescut el número dels qui vestiren el sant hàbit de la O. T.

El diumenge, dia 17, a les set se celebrá missa de Comunió general que fou, com era d' esperar, molt concorreguda, y a la tarde, a les sis, comensá la funció en la que predicá un magnífich sermó l' esmentat Pa-re Pio ab el fervor y zel en éll acostumats.—*El Corresponsal*.

Els Exercicis de la V. O. T.—Aquest any sembla que la Divi-na Pastora s' ha dignat benehir d' una manera especial els trevalls dels seus ministres que han donat els exercicis espirituals a les OO. TT. de Catalunya. De totes parts rebém notícies falagueres y plenes d' entusiasme per l' éxit obtingut; y ni que la FULLA fos una extensa revista ab trenta o quaranta planes, ne tindriem prou per insertar les hermoses relacions que de varis punts hem rebut. Fora de les poques ratlles que podém dedicar als de Mataró (qual original ja teníem en premsa), ens hem d' abstenir de parlar, per avuy, dels de Palma, Barcelona, Arenys de Mar y fins dels de Olot a pesar de que per l' entusiasme extraordi-nari que aquest any han despertat entre 'ls olotins, teníem verdaderes ganes de dirne quelcom.

Que la Divina Pastora mantingui el fruit obtingut en el seu místich remat.

Noves Juntes —Per efecte de les Visites passades en algunes or-dres terceres, les Juntes han quedat modificades en la forma següent:

DEL COLLEL.—Mossén Miquel Raset, *Ministre*.—Mn. Joseph Costa, *Vis-ministre*.—Mossén Martí Ponsati, *Mestre de Novicis*.—Mossén Benet Juli, *Tresorer*.—Mossén Pere Masnou, *Secretari*.—D. Joseph Oliver, *Vis-secretari*.—D. Joseph Soler, *Sagristá*.—D. Joseph Salavedra, *Vis-sagristá*.—D. Bartomeu Masó. D. Gabriel Pons, *Enfermers*.—Mossén Joan Geronés. D. Narcís Casademont. D. Antoni Sauleda. D. Joan Gironés, *Discrets*.

DE OLOT.—La dels Germans: *Ministre*, Rt. D. Jaume Reixach, *Pvre*.—*Vis-ministre*, D. Albert Tenas. —*Mestre de Novicis*, Rt. D. Esteve Badosa, *Pvre*.—*Secretari*, D. Joseph Castañer. —*Sub-secretari*, D. Ignasi Bonet.—*Tresorer*, D. Rafel Arau. —*Enfermers*: 1er. D. Esteve Paluzie; 2n. D. Tomás Santonja. —*Discrets*: 1er. D. Ramón Bolós; 2n. D. Joan Nogareda; 3er. D. Joan Olivet, y 4t. D. Joan Torrent.—*Sagristá*, don Joan Ferrés.—*President de Celadors*, D. Mario Camps.

La de Germanes: *Ministra*, D.ª Ramona Cortada, *Vda. de Soler*.—*Vis-ministra*, D.ª Agna Serrat-Calvó de Llosas.—*Mestra de Novicis*, do-nya Mercés Nató, *Vda. de Torras*.—*Vis-mestra*, D.ª Mercés Solá de Fon-tanella.—*Secretaria*, D.ª Teresa Castañer de Roura.—*Vis-secretaria*, do-nya Carme Santaularia.—*Tresorera*, D.ª Rosa Rius Rossell.—*Enferme-res*: 1.ª D.ª Concepció Surroca, *Vda. de Rovira*; 2.ª D.ª Concepció Des-

catllar, Vda. de Mir; 3.ª D.ª Carme Plana, Vda. de Plana; 4.ª D.ª Carme Corominas. — *Discretas*: 1.ª D.ª Maria Solà-de-Morales; 2.ª donya Clara Soler de Xaudiera; 3.ª D.ª Dolors Ferrer, Vda. de Fontfreda; 4.ª D.ª Concepció Giralt de Sala. — *Sagristanes*; 1.ª D.ª Sabina Morer; 2.ª D.ª Rosa Roura. — *Presidenta de Celadoras*, D.ª Josepha Masllorens de Badosa. — *Vis-presidenta*, D.ª Teresa Traité.

DE MATARÓ — *La de Germans*: *Director*, M. I. Sr. Arcipreste. — *Vis-director*, Dr. D. Joseph Nunell, Prevere. — *Ministre*, Rvnt. Joseph Pau, Pvre. — *Vis-ministre*, D. Emili Cabanyes. — *Mestre de Novicis*, Rvnt. Pau Ferrer, Pvre. — *Secretari*, D. Felicià Clariana. — *Tresorer*, D. Joan Puig. — *Enfermer*, D. Joan Conney. — *Discrets*, D. Ramón Ribas. D. Francesch Llena.

Discretori de Senyores:

Ministra, D.ª Mercès Serra, Vda. de Marfà. — *Vis-ministra*, D.ª Assumpció Ros de Ferrer. — *Secretaria*, D.ª Agna Masdeixart, Vda. de Balari. — *Vis-secretaria*, D.ª Agustina Serra, Vda. de Hibre. — *Mestra de Novicis*, D.ª Eularia Ros Vidal. — *Vis-mestra de Novicis*, D.ª Mercès Clot Colobran. — *Tresorera*, Srta. Joaquina Spá Salarich. — *Enfermera*, donya Semproniana Renter Moli. — *Vis-enfermera*, Srta. Dolors Font Rovira. — *Discretas*: 1.ª D.ª Carme Cabanyes, Vda. de Thos. 2.ª D.ª Josepha Conetó, Vda. de Agustí. 3.ª D.ª Catarina Cabot, Vda. de Reina. 4.ª D.ª Maria Castellá, Vda. de Masdeixast. 5.ª D.ª Clara Vall-llovers Codol. 6.ª Srta. Purificació Nunell Fontrodona. — *Sagristanes*: 1.ª Srta. Mercès Tuñi Bordalba. 2.ª Srta. Josepha Ferrer Maru.

Tot sia a Major gloria de Deu per la que tant sospiraba el Serafich Pare Sant Francesch.

Cambi.—Gustosos acceptém el que ens ofereix el novell setmanari de Córdoba *El Cronista del Valle*. Aprofitém també la ocasió pera alabar com se mereix la obra educadora de la maynada que ve efectuant la revista *Hogar y Escuela* quals números rebém puntualment.

Necrologia.—En Olot morí com una bona terciaria, després de llargua y penosa enfermetat, D.ª Margarida Quintana, mare del Rvnt. Secretari General del Bisbat de Gerona, Llicenciat D. Esteve Canadell, també terciari.

El 19 de Mars, diada de Sant Joseph, morí en la ciutat de Tárrega la terciaria D.ª Carme Roca, Vda. de Castelló, y el dia 26 del mateix mes, la terciaria Dolors Ortís y Pujol, soltera.

A Cardona morí també, el dia 20 de Mars, la Germana Maria Ribera Miralles.

Per totes elles demaném als bons terciaris les tinguin present en les seves oracions (R. I. P.).

AB LES DEGUDES LLICENCIES

ADMINISTRACIÓ: CONVENT DE PP. CAPUTXÍNS, OLOT

Imprempta de Successors de Joan Bonet.—1910.